

interesserede Communen, og gjennem den dem selv, at see vel løst, men jeg troer, det har været en Tølelse af Pligt, som har ledet dem. De have engang ifølge Loven maattet paatage sig dette Hverv, og de have dernæst røgtet det efter deres Overbeviisning paa bedste Maade. Jeg troer ikke, at vi skulle tage for lidt Hensyn til den Indsigelse, som Pligtsløse saaledes har hos Individder, der anvendes til offentlige Anliggender, hvad enten nu disse ere offentlige Anliggender i egentlig Forstand, vedkommende Staten eller Statskassen, eller de ere communale. — Naar man paaberaaber sig det helbige Exempel, som Indkomsskatten, opkrævet efter Procentsystemet, frembyder i Kjøbenhavn, og hvorom der nu haves en tilstrækkelig Erfaring, veed jeg, at der derimod vil blive anført, at det her er lettere at finde Mænd, der med den fornødne gode Villie — som jeg haaber, man ikke vil betvivle ogsaa findes udenfor Kjøbenhavn, — forene Evne til at varetage disse Anliggender. Jeg kan nu vel i Almindelighed indrømme, at det maa være lettere i en stor Stad at finde saadanne Mænd; der vil ordentligviis være et større Antal af Mænd, som have den Indsigt, der udfordres til at gennemføre en Indkomsskattestiftning efter Procentsystemet, men jeg troer dog, at Indsigten i disse Forhold ved Sagens Begyndelse i Kjøbenhavn ingenlunde var saa almindelig og saa klar, at det hovedsagelig har været til denne større Indsigt, man har støttet sig. Jeg troer, det var den gode Villie, ledet af enkelte Mænd, der havde en større Indsigt i disse Forhold, end Alle kunne have, som har ført til det tilfredsstillende Resultat, der foreligger, og jeg troer, at Forholdet omtrent vil stille sig paa samme Maade udenfor Kjøbenhavn. Jeg bestyrkes heri ved at see hen til, i hvilken Grad Indsigten i de herhen hørende Forhold og Interessesen for de offentlige Anliggender er fredeen frem i vort Fædreland i Løbet af de senere Aar. Det er ikke min Mening at sige Noget Behageligheder, men jeg er tilfældigviis istand til af personlig Erfaring at kunne give et Vidnesbyrd i denne Henseende. Da jeg traadte ind i denne høitærede Forsamling, havde jeg i 12 Aar ikke deeltaget i parlamentariske Forhandlinger, ja havde end ikke som

Tilhører overværet nogen saadan, og jeg kan forsikre de Herrer, at jeg er bleven aldeles forbauset over de store Fremskridt, som jeg har fundet, at der i Løbet af disse 12 Aar ere skete, netop hos det Slags Mænd, hvis foregaaende Dannelselse ikke berettigede til at forudsætte, at de fortrinsviis kunde være inde i Statsanliggender eller i Statteforhold, eller kunde være i Besiddelse af de Kundskaber, som udfordredes for at udføre en rigtig Skatteligning. Jeg har fundet Fremskridt hos den menige Mand, som ogsaa er repræsenteret paa Rigsdagen, baade i Henseende til Evne til at udtrykke sine Tanker klart og forstaaeligt og i Henseende til praktisk Sands og Forretningdygtighed, som i høi Maade have forundret mig. Jeg har imidlertid ingen Grund til at troe, at al Dygtighed, Visdom og Evne i denne Retning ubelukkende skulde være concentreret paa Rigsdagen; jeg troer, at der ogsaa udenfor denne vil findes mange Mænd, der ligesaa fuldt som Rigsdagens Medlemmer vilde være istand til fuldkommen at sætte sig ind i disse Forhold og at hde ganske den samme gavnlige Virksomhed med Hensyn til den rigtige Forstaaelse af Indkomsskatten og dens Paaligning, som Tilfældet tidligere har været i Kjøbenhavn. Jeg personlig nærer derfor ikke nogen Frygt for, at det skulde mangle enten paa god Villie eller Evne til at udfinde Indkomsten saaledes, som dette behøves ved Anvendelsen af Indkomsskatten efter Procentsystemet, men naar jeg ikke besto mindre har sluttet mig til Forslaget om at søge at støtte disse Bestræbelser ved en større Interesse for Communen, end Tilfældet vilde være, naar man slet ikke gav denne nogen Andeel i Indtægten, har det kun været, fordi jeg holder mig overbeviist om, at det i denne Sag er meget vigtigt at gaae saa forsigtigt frem som muligt, og ikke at lade noget Middel uforsøgt, som Lovens Aand, Indkomsskattens Idee tillader, for at faae et saa godt Resultat som muligt bragt tilveie; i Hovedsagen troer jeg dog, vi skulle holde os til, at der over hele Landet er den fornødne Villie og den fornødne Evne tilstede til at udfinde Indkomsten. Det er heller ingenlunde Tilfældet, at dette er vanskeligere udenfor end